

ارزیابی خصوصیات فیزیولوژیکی و عملکرد دانه ارقام کلزا در شرایط تنش خشکی پایان فصل در شرایط آب و هوایی اهواز

عبدالرضا سیداحمدی^{*۱} - عبدالمهدی بخشنده^۲ - محمد حسین قرینه^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۰۳/۲۷

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۶/۱۹

چکیده

این تحقیق به مدت دو سال زراعی ۸۷-۱۳۸۶ و ۷۸-۱۳۸۷ در شرایط مزرعه‌ای در بخش اصلاح و تهیه نهال و بذر مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان اجرا شد. عامل اصلی شامل سطوح خشکی ۵۰، ۶۰ و ۷۰ درصد تخلیه رطوبت خاک که از مرحله شروع گل دهی تا زمان رسیدگی کامل اعمال گردید و عامل فرعی سه رقم کلزای بهاره به نام های هایولا ۴۰۱۶، شیرالی و آر.جی.اس بودند که در چهار تکرار در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی به صورت اسپلیت پلات اجرا شد. صفات مورد بررسی شامل عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، شاخص برداشت، اجزا عملکرد دانه، ارتفاع بوته، قطر ساقه، طول خورجین، تعداد ساقه در بوته، درصد روغن و پروتئین بودند. نتایج نشان داد تنش خشکی سبب کاهش معنی دار عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک و شاخص برداشت شد که این کاهش به ازای هر درصد تنش خشکی از ۵۰ به ۷۰ درصد تخلیه رطوبتی به ترتیب ۲، ۱/۳۵ و ۸۱/۰ درصد بود. میانگین دو ساله کاهش وزن هزار دانه، تعداد خورجین در بوته و تعداد دانه در خورجین در اثر تنش خشکی (تخلیه رطوبتی از ۵۰ به ۷۰ درصد) به ترتیب ۲۷، ۳۶ و ۲۰ درصد بودند. تنش خشکی سبب کاهش معنی دار ارتفاع بوته، قطر ساقه، تعداد ساقه جانبی و طول خورجین شد، به طوری که میانگین دو ساله کاهش آن ها به ترتیب ۱۲، ۴۶، ۳۶، ۱۴ درصد بود. قطر ساقه و تعداد ساقه جانبی نسبت به سایر صفات اندازه گیری شده بیش تر تحت تاثیر تنش خشکی قرار گرفتند. تنش خشکی درصد روغن دانه را ۱۲ درصد کاهش و پروتئین دانه را ۱۸/۵ درصد افزایش داد و همچنین عملکرد پروتئین و روغن در سطح احتمال ۵ درصد به طور معنی داری کاهش یافت. در جمع بندی نهایی در شرایط استان خوزستان تنش خشکی انتهایی که در ماه های اسفند و فروردین که هم زمان با مرحله گل دهی و پر شدن دانه رخ می دهد منجر به کاهش عملکرد دانه و اجزای آن شده و تاثیر منفی در رشد ساقه و کمیت روغن و پروتئین دارد، بنابراین با مدیریت آبیاری و انتخاب ژنوتیپ های متحمل به خشکی و زودرس می توان تنش خشکی پایان فصل را در شرایط استان خوزستان مدیریت نمود و تولید کلزا را بهبود بخشید.

واژه های کلیدی: ارتفاع بوته، خورجین، درصد پروتئین، درصد روغن

مقدمه

دو گروه کلی روزنه‌ای و غیر روزنه‌ای تقسیم نمود. مولفه‌های روزنه‌ای با جریان ورود دی‌اکسید کربن و خروج آن مرتبط هستند و مطالعه آن‌ها نیازمند بررسی در شرایط کنترل شده می‌باشد و پدیده‌های غیر روزنه‌ای متاثر از تنش خشکی بر صفات فیزیولوژیکی گیاه نظیر سطح برگ، دوام سطح برگ و وزن ویژه برگ می‌باشد (۳). اثر تنش خشکی روی گیاه تابع ژنوتیپ، طول دوره خشکی، شرایط آب و هوایی و مرحله رشد گیاه می‌باشد (۲۱). زمان وقوع تنش خشکی مهم تر از شدت خشکی می‌باشد (۱۳). تنش خشکی در مقایسه با بسیاری از تنش‌ها به صورت ناگهانی رخ نمی‌دهد بلکه به آرامی افزایش می‌یابد، بنابراین بعد از زمان بقا در شرایط تنش خشکی نقش مهمی دارد. قادری و همکاران (۲۰) گزارش نمودند مراحل مختلف رشد کلزا (*Brassica napus*) حساسیت‌های متفاوتی به خشکی داشته و سهم

گیاهان تحت تاثیر عوامل مختلف از قبیل پاتوژن‌ها، درجه‌حرارت پائین، نمک، خشکی، تنش غرقابی، گرما، و عناصر سنگین قرار گرفته و باعث می‌شود گیاهان نتوانند به پتانسیل ژنتیکی خود برسند و عملکرد آن‌ها کاهش می‌یابد. تصاویر ماهواره‌ای در سال ۲۰۰۰ میلادی نشان داد خسارت تنش خشکی به همراه تنش گرما بیش از ۴/۲ میلیارد دلار بود (۷). اثرات تنش خشکی در گیاه را می‌توان به

۱- استادیار پژوهشی سازمان جهاد کشاورزی استان خوزستان

*- نویسنده مسئول: (Email: sa.seyedahmadi@gmail.com)

۲ و ۳- استاد و دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده علوم زراعی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین

درصد کاهش داد. راثو و مندهام (۲۱) اثر آبیاری تکمیلی را روی افزایش مقدار روغن بررسی کردند، مشاهده نمودند درصد روغن از ۴۶/۳ درصد به ۴۸/۹ درصد و از ۴۷/۴ به ۵۱ درصد به ترتیب در گونه های *B.napus* , *B.rapa* افزایش یافته است. صفایی و همکاران (۴) گزارش نمودند در غلات ارقامی که قبل از گل دهی بتوانند ماده خشک بالایی را تولید و ذخیره مواد پرورده در ساقه را افزایش دهند جز ارقام متحمل به خشکی محسوب می شوند. اولین کار در انتخاب گیاهان برای تحمل تنش خشکی انتخاب ژنوتیپ‌ها این است که در شرایط تنش خشکی عملکرد بالایی داشته باشند (۱۶). نظر به وقوع تنش خشکی در ماه‌های اسفند و فروردین در استان خوزستان که مصادف با مرحله گل دهی و رسیدگی دانه کلزا است، تولید کلزا را تحت تاثیر قرار داده، بنابراین ارزیابی و بررسی عکس العمل ارقام کلزا به تنش خشکی و انتخاب ژنوتیپ برتر ضروری می باشد، لذا اجرای این تحقیق در مناطق خشک و نیمه خشک و بالاخص استان خوزستان ضروری است.

مواد و روش‌ها

این تحقیق طی دو سال زراعی ۸۷-۱۳۸۶ و ۸۸-۱۳۸۷ در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان در بخش اصلاح نهال و بذر اجراء شد. مرکز تحقیقات کشاورزی در عرض جغرافیائی ۲۰ : ۳۱ و طول جغرافیائی ۴۰ : ۴۸ قرار دارد که ارتفاع از سطح دریا ۲۲ متر و متوسط بارندگی سالیانه آن ۲۴۰ میلی متر می باشد. این تحقیق به صورت طرح بلوک های کامل تصادفی در قالب اسپلیت پلات با چهار تکرار انجام شد. عامل اصلی سطوح تنش خشکی و عامل فرعی ارقام کلزا بودند. سطوح تنش اعمال شده بر اساس ۵۰، ۶۰ و ۷۰ درصد تخلیه رطوبتی قابل استفاده خاک بود. زمان اعمال تنش خشکی از شروع دوره گل دهی تا پایان مرحله رسیدگی کامل صورت گرفت. نمونه گیری از خاک با اوگر به قطر ۵۰ میلی متر صورت گرفت. برای اعمال تیمارهای تنش خشکی از ابتدای گل دهی تا انتهای دوره رشد مرتباً (۲۴ ساعت یکبار) از کرت های آزمایشی نمونه برداری خاک انجام گرفت، اندازه گیری میزان رطوبت خاک به روش وزنی بود (۱). نمونه های خاک بلافاصله پس از انتقال به آزمایشگاه وزن (وزن اولیه) و به مدت ۲۴ ساعت در آون و در دمای ۱۰۵ درجه سانتی گراد قرار گرفتند. نمونه های خاک توزین (وزن ثانویه) و طبق معادله ۱ میزان رطوبت موجود در خاک اندازه گیری شد. پس از مشخص شدن درصد رطوبت خاک در صورت تخلیه رطوبت خاک به حد مورد نظر رسید آبیاری تیمار مورد نظر صورت می گرفت.

میزان رطوبت خاک (%) = وزن اولیه خاک - (وزن ثانویه خاک / وزن ثانویه خاک × ۱۰۰)

ارقام مورد استفاده در این تحقیق عبارت از هایولا ۴۰۱،

آن در عملکرد متفاوت می باشد. این امر می تواند به آسانی به وسیله آزمایش های حذف بارندگی یا آبیاری در مراحل مختلف چرخه زندگی مشخص می شود. بوتر و همکاران (۸) گزارش نمودند عدم آبیاری به طور معنی داری باعث کاهش عملکرد کلزا شده و عملکرد دانه را بین ۴۵ تا ۵۸ درصد نسبت به آبیاری کاهش داد. کازی و همکاران (۱۳) گزارش کردند بین سطوح آبیاری و عملکرد دانه کلزا همبستگی مثبت و معنی داری وجود دارد به طوری که ۵۴ درصد از تغییرات عملکرد دانه مربوط به تغییرات در سطوح آبیاری می باشد. چن و همکاران (۱۰) گزارش نمودند بین بارندگی، زمان گل دهی و رسیدن دانه همبستگی وجود دارد، به طوری که از ۲۰ اگوست تا ۲۰ جون به ازای هر میلی متر افزایش بارندگی ۵/۹ کیلوگرم در هکتار عملکرد دانه کلزا افزایش یافت. والتون و همکاران (۲۷) گزارش نمودند تنش خشکی شاخص برداشت را به طور معنی دار کاهش داد. توماس (۲۵) گزارش نمود اندام های هوایی گیاه نسبت به ریشه ها پاسخ شدیدتری به تنش خشکی نشان داده اند، که احتمالاً تاثیر بیش تر تنش خشکی روی رشد برگ ها در مقایسه با رشد ریشه ها بود. تنش خشکی سبب کوتاه و نازک تر شدن ساقه، کاهش رشد برگ ها و کاهش ماده خشک کلزا شده و مشخص ترین اثر تنش خشکی، کاهش سطح برگ کانوپی می باشد (۱۹). نیلسون (۱۸) گزارش نمود بیش ترین حساسیت کلزا به کمبود آب در مرحله پر شدن دانه و حداقل حساسیت در مرحله رشد رویشی می باشد. مندهام و همکاران (۱۴) گزارش دادند در شرایط تنش خشکی ارتفاع بوته و طول ساقه کاهش یافت. احمدی و بحرانی (۵) گزارش نمودند دوره زایشی به تنش خشکی بیش ترین حساسیت را دارد. گاناسکرا و همکاران (۱۲) گزارش نمودند کمبود آب در مرحله پر شدن دانه کلزا باعث کاهش سریع سطح برگ شده که نتیجه آن کاهش تعداد شاخه های جانبی، کاهش تعداد خورجین در هر شاخه و کوچک شدن دانه بود (۱۷). توحیدی و همکاران (۲۶) گزارش نمودند تنش خشکی در مرحله طویل شدن ساقه و مرحله گل دهی بیش ترین خسارت را به کلزا وارد نموده و باعث کاهش تعداد خورجین در بوته شده است. تیلور و اسمیت (۲۴) گزارش نمودند کاهش عملکرد دانه در اثر کاهش رطوبت مربوط به کاهش تعداد خورجین در بوته بود. دابین بورگ (۱۱) گزارش نمود تعداد دانه در خورجین با طول خورجین همبستگی مثبت و معنی داری دارد، به طوری که هر چه طول خورجین بلندتر باشد عملکرد دانه بیش تر خواهد بود. سنگ تراش و همکاران (۲۲) گزارش نمودند تنش خشکی در کلزا منجر به کاهش قطر ساقه شده است. نوری و همکاران (۱۹) گزارش نمودند بین تعداد آبیاری و ارتفاع بوته همبستگی معنی داری وجود دارد، به طوری که هر دوره آبیاری ۱۰/۵ سانتی متر ارتفاع بوته کلزا را افزایش داد. شریف و کشتا (۲۳) گزارش نمودند بین تعداد شاخه های جانبی و عملکرد دانه کلزا همبستگی مثبت و معنی داری وجود دارد. میلر و کورنیش (۱۵) گزارش کردند تنش خشکی درصد روغن را از ۳۶/۹ درصد به ۳۱/۴

عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه و شاخص برداشت معنی دار بود. اثر سال و اثر متقابل سال در تنش خشکی غیر معنی دار بود (جدول ۴). با افزایش تنش خشکی (تخلیه رطوبتی از ۵۰ به ۷۰ درصد) عملکرد بیولوژیک و عملکرد دانه کاهش یافت به طوری که میانگین عملکرد بیولوژیک از ۷۲۱۶ به ۵۳۴۸ و عملکرد دانه از ۱۹۴۲ به ۱۲۰۴ کیلو گرم در هکتار رسید که به ترتیب معادل ۲۶ و ۳۸ درصد کاهش بود (جدول ۵). میانگین دو ساله عملکرد بیولوژیک و عملکرد دانه هایولا ۴۰۱، نسبت به رقم دو شیرالی و آر.جی.اس برتری معنی داری داشت (جدول ۵). در اثر تنش خشکی شاخص برداشت از ۲۷/۵ به ۲۲/۷ رسید که معادل ۱۷/۴ درصد کاهش بود (جدول ۵). هایولا ۴۰۱ با شاخص برداشت ۲۶/۸ بیشترین و رقم شیرالی با ۲۲/۹ کمترین شاخص برداشت را داشت (جدول ۵). کاهش عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه و شاخص برداشت در اثر تنش خشکی (تخلیه رطوبتی از ۵۰ به ۶۰ درصد) به ترتیب ۱۴، ۲۳ و ۹ درصد بوده و همچنین در تخلیه رطوبتی از ۶۰ به ۷۰ درصد به ترتیب ۱۳، ۱۲/۷ و ۱۱ درصد بود. بنابراین به ازای هر درصد تخلیه رطوبتی از ۵۰ به ۷۰ درصد عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه و شاخص برداشت به ترتیب ۱/۳۵، ۲ و ۰/۸۱ درصد کاهش یافت. به ازای هر درصد تخلیه رطوبتی از ۵۰ به ۷۰ درصد عملکرد دانه در رقم شیرالی، هایولا ۴۰۱ و آر.جی.اس به ترتیب ۱/۸، ۲/۲ و ۲ درصد کاهش یافت (جدول ۶). وفابخش و همکاران (۳) گزارش نمودند تنش خشکی عملکرد بیولوژیک کلزا را به طور معنی داری کاهش داد. آنایا و هرزوغ (۶) گزارش نمودند تنش خشکی عملکرد بیولوژیک چغندر قند (*Beta vulgaris*) را بین ۱۱ تا ۴۰ درصد کاهش داد. کازی و همکاران (۱۳) گزارش نمودند عملکرد دانه کلزا در شرایط بدون تنش خشکی به طور معنی داری بیش تر از شرایط تنش متوسط یا شدید بود. صفایی و همکاران (۴) گزارش نمودند تنش خشکی عملکرد دانه برنج (*Oryza sativa*) را بین ۲۹ تا ۵۴ درصد کاهش داد گاناسکرا و همکاران (۱۲) گزارش نمودند شاخص برداشت در شرایط خشکی به طور معنی داری نسبت به شرایط کنترل شده کم تر بود. والتون و همکاران (۲۷) گزارش نمودند کاهش شاخص برداشت در شرایط تنش خشکی بیش تر مربوط به تعداد پایین خورجین بود. شاخص برداشت از تقسیم عملکرد دانه به عملکرد بیولوژیک به دست می آید. این مولفه ها هر کدام تعیین کننده دیگری می باشد. شاخص برداشت رابطه مستقیم با عملکرد دانه و رابطه معکوس با عملکرد بیولوژیک دارد. کاهش عملکرد بیولوژیک مربوط به کاهش عملکرد دانه و عملکرد کاه و کلش است. تنش خشکی از طریق کاهش در اندازه گیاه و سطح برگ و تسریع در پیر شدن برگ ها منجر به کاهش عملکرد کاه و کلش کلزا شد. کاهش مواد ذخیره ای فتوسنتزی در ساقه و کاهش سطح فتوسنتز کننده برگ ها منجر به کاهش اندازه مخزن گردید و سبب کاهش عملکرد

آر.جی.اس و شیرالی بوده که همگی بهاره و دو صفر بودند. طی دو سال زراعی ۸۷-۱۳۸۶ و ۸۸-۱۳۸۷ پس از برداشت گندم (*Triticum aestivum*) بلافاصله زمین شخم زده و قبل از کاشت زمین دیسک زده و برای تسطیح نسبی مزرعه لولر زده و بر اساس آزمون خاک (جدول ۱) کود مورد نیاز هر هکتار به میزان ۱۶۰ کیلوگرم نیتروژن خالص، ۵۰ کیلوگرم فسفر خالص از منابع کودی اوره و فسفات دی آمونیوم مصرف شد. تمامی کودهای فسفاته و یک سوم از کودهای نیتروژن را به صورت پایه و قبل از کاشت مصرف گردید و ما بقی کود نیتروژن در دو مرحله به ساقه رفتن و گلدهی مصرف شد. کاشت مزرعه در هر سال در تاریخ ۲۰ آبان ماه صورت گرفت. عملیات تنک کردن در دو مرحله ۳-۲ برگی و ۶-۴ برگی انجام گرفت و تراکم مزرعه حدود ۸۰ بوته در مترمربع تنظیم گردید. برای اعمال تنش خشکی از مرحله شروع گل دهی با نصب سایبان از طریق داربست های فلزی از ورود هر گونه نزولات آسمانی تا زمان برداشت جلوگیری شد، نصب سایبان ها طوری بود که جریان هوای آزاد به راحتی در کرت ها جریان داشت. وضعیت بارندگی و درجه حرارت محل اجرای آزمایش در دو سال تحقیق در جدول های ۲ و ۳ آورده شده است. برای اندازه گیری عملکرد دانه از خطوط ۴ و ۵ هر کرت پس از حذف نیم متر حاشیه از هر طرف کرت سطحی معادل ۱/۵ متر مربع برداشت انجام گرفت. تمامی بوته از کف بریده و در معرض هوای آزاد جهت خشک شدن قرار داده و به وسیله الک بذور هر کرت از سایر قسمت ها جداسازی و عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک به دست آمد. شاخص برداشت از تقسیم عملکرد دانه به عملکرد بیولوژیک

محاسبه شد. برای اندازه گیری تعداد شاخه فرعی، تعداد خورجین در بوته، وزن هزار دانه، ارتفاع بوته، قطر ساقه، طول خورجین و تعداد دانه در خورجین از خطوط هفتم و دوم از هر خط ۱۰ بوته به طور تصادفی انتخاب و میانگین ۱۰ بوته به عنوان اندازه گیری نهایی منظور گردید. به منظور اندازه گیری وزن هزار دانه چهار نمونه ۵۰۰ عددی استفاده شد. برای اندازه گیری قطر ساقه از محل پایین ساقه برش داده شد و به وسیله کولیس اندازه گیری انجام شد. برای اندازه گیری ارتفاع بوته در انتهای دوره رشد از کف تا بالای گل آذین به وسیله متر اندازه گیری صورت گرفت. درصد روغن دانه از روش NMR و درصد نیتروژن دانه به روش کجلاال (۱) در آزمایشگاه ملی بخش تحقیقات دانه های روغنی موسسه اصلاح و تهیه نهال بذر کرج صورت گرفت. داده ها به کمک نرم افزار MSTAT-C تجزیه مرکب شد و مقایسه میانگین به روش LSD در سطح ۵ درصد صورت گرفت.

نتایج و بحث

عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه و شاخص برداشت

تجزیه واریانس مرکب دو ساله نشان داد اثر تنش خشکی روی

جدول مقایسه میانگین‌ها تنش خشکی (تخلیه رطوبتی از ۵۰ به ۷۰ درصد) تعداد خورجین در بوته را از ۸۱ به ۵۳ و تعداد دانه در خورجین را از ۱۷/۲۲ دانه به ۱۳/۷۲ کاهش داد، که به ترتیب معادل ۳۵/۸ و ۲۰ درصد بود (جدول ۵). بین ارقام از نظر تعداد خورجین در بوته تفاوت معنی‌داری وجود داشت ولی از نظر تعداد دانه در خورجین تفاوت غیرمعنی‌داری بود. هایولا ۴۰۱ تعداد خورجین بیش تری نسبت به دو رقم دیگر داشت (جدول ۵).

تنش خشکی وزن هزار دانه را به طور معنی‌داری کاهش داد، میانگین دو ساله کاهش وزن هزار دانه ۲۷ درصد بود (جدول ۵). ارقام از نظر وزن هزار دانه تفاوت معنی‌داری داشتند (جدول ۴) و هایولا ۴۰۱ با میانگین وزن هزار دانه ۳/۱ گرم بیش ترین و رقم شیرالی با وزن هزار دانه ۲/۶ گرم کم‌ترین مقدار را داشت (جدول ۵).

دانه کلزا گردید. کاهش این دو مولفه منجر به کاهش عملکرد بیولوژیک کلزا شد. نتایج نشان داد در شرایط تنش خشکی ارقامی که شاخص برداشت بالایی داشته باشند و سهم مواد فتوسنتزی تولید شده را به دانه بیش‌تر تخصیص بدهند برای تحمل تنش خشکی مناسب هستند. از بین ارقام مورد بررسی هایولا ۴۰۱ به علت دارا بودن شاخص برداشت و عملکرد دانه بالایی نسبت به دو رقم دیگر توانسته است شرایط تنش خشکی را بهتر تحمل نماید.

تعداد خورجین در بوته، تعداد دانه در خورجین و وزن هزاردانه

تجزیه واریانس مرکب دو ساله نشان داد اثر خشکی در تعداد خورجین در بوته، تعداد دانه در خورجین و وزن هزار دانه معنی‌دار بود. اثر سال و اثر متقابل خشکی در سال غیرمعنی‌دار بود (جدول ۴). طبق

جدول ۱- نتایج آزمون خاک مزرعه تنش خشکی در مزرعه

درصد اشباع بازی	هدایت الکتریکی (mmoh cm ⁻¹)	اسیدیته خاک	کربن آلی (%)	فسفر قابل جذب (ppm)	پتاسیم قابل جذب (ppm)	بافت خاک	
						رس	لای شن
۵۳	۳/۰۶	۷/۷۲	۰/۵۸	۱۳/۲	۳۲۵	۵۲/۹	۴۱/۹
۵۴	۳/۲	۷/۶۱	۰/۷۱	۱۲/۰۵	۳۷۹	۵۲/۳۲	۴۲/۳

جدول ۲- مشخصات هواشناسی محل اجرای آزمایش در سال زراعی ۱۳۸۶-۸۷ (منبع سازمان هواشناسی استان خوزستان)

مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	فروردین	اردیبهشت	
۳۹	۳۲	۲۱/۵	۱۴/۹	۱۸/۶	۲۶/۱	۳۴/۲	۳۹/۱	میانگین حداکثر درجه حرارت (سانتی‌گراد)
۲۲	۱۹/۷	۱۱/۱	۵/۱	۸/۱	۱۱/۸	۱۹/۱	۲۴	میانگین حداقل درجه حرارت (سانتی‌گراد)
۳۰/۶	۲۴/۴	۱۶/۳	۱۰	۱۳/۳	۱۹	۲۶/۷	۳۱/۵	میانگین درجه حرارت (سانتی‌گراد)
-	-	۳۸/۶	۳۱/۴	۲۲/۵	۱/۱	۱/۲	-	مجموع بارندگی ماهیانه (میلی‌متر)
۲/۳	۱۵۴/۸	۹۳/۴	۵۸/۴	۱۰۱/۸	۱۷۴/۷	۲۵۸/۲	۳۳۱/۷	مجموع تبخیر ماهیانه (میلی‌متر)
-	-	۶	۶	۴	۱	۱	-	تعداد روزهای بارانی (روز)
۳۵	۳۷	۵۷	۶۳	۵۹	۳۸	۳۲	۲۴	رطوبت نسبی (درصد)
۲۹۰	۲۵۱/۵	۱۷۷/۱	۱۹۲/۶	۱۹۰/۲	۱۹۲/۶	۲۴۴/۵	۲۶۶/۶	تعداد ساعات آفتابی (ساعت)

جدول ۳- مشخصات هواشناسی محل اجرای آزمایش در سال زراعی ۱۳۸۷-۸۸ (منبع سازمان هواشناسی استان خوزستان)

مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	فروردین	اردیبهشت	
۳۸/۴	۲۷/۶	۲۲/۱	۱۸/۵	۲۱/۲	۲۶/۱	۲۸/۴	۳۷/۸	میانگین حداکثر درجه حرارت (سانتی‌گراد)
۲۲/۴	۱۶/۱	۹/۸	۶/۲	۱۰/۴	۱۳/۳	۱۵/۷	۲۴/۳	میانگین حداقل درجه حرارت (سانتی‌گراد)
۳۰/۴	۲۱/۹	۱۵/۹	۱۲/۳	۱۵/۸	۱۹/۷	۲۲	۳۱/۱	میانگین درجه حرارت (سانتی‌گراد)
۲۶۴	۱۱۷	۶۶/۵	۷۹/۲	۹۴/۳	۱۷۴	۲۱۳/۹	۳۳۵/۵	مجموع تبخیر ماهیانه (سانتی‌گراد)
-	۳۹/۷	۱۵/۴	-	۳۰/۳	۳/۳	۱۸/۷	۲/۸	مجموع بارندگی ماهیانه (میلی‌متر)
-	۳	۱	-	۹	۱	۶	۲	تعداد روزهای بارانی (روز)
۳۲	۵۴	۵۸	۵۳	۵۷	۴۲	۴۶	۲۸	رطوبت نسبی (درصد)
۲۸۵	۲۱۰	۲۳۱	۲۰۱	۱۷۱	۲۰۱	۲۳۵/۶	۱۹۲/۲	تعداد ساعات آفتابی (ساعت)

به تعداد خورجین در بوته و وزن هزار دانه کم تر بود. تعداد دانه در خورجین بیش تر تحت تاثیر عوامل ژنتیکی است و کم تر از تعداد خورجین در بوته و وزن هزار دانه تحت شرایط تنش محیطی قرار می گیرد.

اثر متقابل تنش خشکی با عملکرد دانه، شاخص برداشت و وزن هزاردانه معنی دار بود (جدول ۴). همانطور که در جدول ۶ نشان داده شده است واکنش همه ارقام نسبت به افزایش شدت تنش دارای روند کاهشی است. با افزایش تنش خشکی عملکرد دانه و اجزای عملکرد دانه بطور خطی کاهش یافت. جدول ۶ نشان میدهد رقم هایولا ۴۰۱ هم تحت شرایط بدون تنش و هم تحت شرایط تنش خشکی دارای عملکرد دانه و شاخص برداشت بالاتری نسبت به دو رقم دیگر می باشد که حاکی از پتانسیل بالاتر این رقم می باشد. اما تحمل به تنش خشکی در ارقام متفاوت است. در رقم شیرالی به ازای هر واحد افزایش شدت تنش خشکی، عملکرد به میزان ۲۴۹/۵ کیلوگرم در هکتار کاهش می یابد در حالی که کاهش عملکرد دانه به ازای هر واحد افزایش شدت تنش خشکی در ژنوتیپ های RGS و هایولا به ترتیب ۳۷۵/۵ و ۴۸۲ کیلوگرم در هکتار می باشد که این وضعیت حاکی از تحمل به خشکی رقم شیرالی نسبت به دو رقم دیگر می باشد. پیشنهاد می شود گزینش براساس تعداد خورجین زیاد و شاخص برداشت بالا میتواند شاخص مناسبی برای مطالعات تنش خشکی در کلزا باشد.

کاهش تعداد خورجین در بوته، تعداد دانه در خورجین و وزن هزار دانه به ازای هر درصد تخلیه رطوبتی از ۵۰ به ۷۰ درصد به ترتیب ۲/۲، ۱/۲۸ و ۱/۳۴ درصد بود. در بین اجزای عملکرد دانه تعداد خورجین در بوته با کاهش ۲/۲ درصد به ازای هر یک درصد تخلیه رطوبت حساسیت بیش تری نسبت به تنش خشکی نشان داد (جدول ۹). تیلور و اسمیت (۲۴) گزارش نمودند کاهش عملکرد دانه کلزا در اثر کاهش رطوبت مربوط به کاهش تعداد خورجین در بوته بود و تعداد خورجین در بوته نقش اصلی را در کاهش عملکرد دانه دارد. یافته های به دست آمده در این تحقیق نشان داد تنش خشکی در طول دوره زایشی به خصوص در مرحله خورجین بندی از طریق کاهش دانه های گرده و از بین بردن گل ها شد و در مرحله پر شدن دانه از طریق کاهش طول دوره پر شدن دانه منجر به کاهش وزن دانه گردید. اجزا عملکرد دانه در کلزا شامل تعداد خورجین در بوته، تعداد دانه در خورجین و وزن هزار دانه می باشد. میانگین کاهش دو ساله این اجزا به ترتیب ۳۵، ۲۰ و ۲۷ درصد بود. بیش ترین کاهش در بین اجزای عملکرد مربوط به تعداد خورجین در بوته بود. تنش خشکی در مرحله رشد طولی ساقه و گل دهی منجر به کاهش تعداد گل های بارور در طول دوره خورجین بندی گردید که منجر به کاهش تعداد خورجین در هر بوته شد. تنش خشکی در مرحله پر شدن دانه با تاثیر روی وزن هزار دانه و کاهش اندازه آن ها سبب تولید دانه با وزن پایین تر گردید. تاثیر تنش خشکی روی تعداد دانه در خورجین نسبت

جدول ۴- تجزیه واریانس مرکب عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه، شاخص برداشت و اجزای عملکرد و ارقام کلزا در شرایط تنش خشکی انتهایی در مزرعه

میانگین مربعات							
منابع تغییرات	درجه آزادی	عملکرد بیولوژیک	عملکرد دانه	شاخص برداشت	وزن هزار دانه	تعداد خورجین در بوته	تعداد دانه در خورجین
سال	۱	۵۹۰۱۳۷ ^{ns}	۱۴۸۵۰۸ ^{ns}	۴/۲۲ ^{ns}	۱۰۱ ^{ns}	۰/۱۲ ^{ns}	۲/۱۴ ^{ns}
اشتباه (تکرار در سال)	۶	۱۵۸۳۰۴	۱۱۲۹۰۴	۳/۵۵	۰/۰۳۷	۱/۲۱	۲/۱۴
تنش خشکی	۲	۲۱۲۹۴۸۹۲ ^{**}	۳۲۹۲۶۴۴۱۴ ^{**}	۱۲۳/۲۸ ^{**}	۴/۹۵ ^{**}	۱۲۹/۰۱ ^{**}	۱۲۸/۹۷ ^{**}
تنش × سال	۲	۱۷۴۴۴۶ ^{ns}	۱۱۸۹۹ ^{ns}	۶/۵۹ ^{ns}	۰/۰۲۴ ^{ns}	۳/۸۲ ^{ns}	۳/۳۵ ^{ns}
اشتباه b	۱۲	۴۵۵۱۷۲	۴۷۴۰۳	۲/۸۱	۰/۰۶۸	۸۵/۵۲	۵/۵۳
رقم	۲	۱۷۱۰۳۱۳۵ ^{**}	۲۴۴۹۷۸۳ ^{**}	۹۸/۳ ^{**}	۱/۳۷ ^{**}	۲۵۴/۶۶ ^{**}	۲۱/۱۷ ^{**}
رقم × سال	۲	۴۵۸۵۷۸ ^{ns}	۶۸۷۷ ^{ns}	۲/۲۲ ^{ns}	۰/۰۳۳ ^{ns}	۲/۶۰ ^{ns}	۲/۹۵ ^{ns}
رقم × تنش	۴	۳۶۷۷۱۷ ^{ns}	۱۱۳۶۰۹ ^{**}	۸/۷۹ [*]	۰/۳۳۶ [*]	۲/۸۷ ^{ns}	۱/۷۲ ^{ns}
رقم × تنش × سال	۴	۳۵۵۵۲۳ ^{ns}	۵۴۵۴ ^{ns}	۵/۱ ^{ns}	۰/۰۱۴ ^{ns}	۱/۰۷۶ ^{ns}	۲/۲۷ ^{ns}
اشتباه C	۳۶	۴۴۸۶۹۸	۳۶۹۹۶	۱/۹۸	۰/۰۵۶۹	۵۹/۷۶	۳/۷۸۳
CV(%)		۶/۱۵	۵/۳۸	۵/۶۸	۴/۸۵	۴/۶	۵/۵۶

* و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱٪ و ns غیر معنی دار

جدول ۵- مقایسه میانگین عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه، شاخص برداشت و اجزای عملکرد ارقام کلزا در شرایط تنش انتهایی مزرعه ای

تیمار ها	عملکرد بیولوژیک (kg ha ⁻¹)	عملکرد دانه (kg ha ⁻¹)	شاخص برداشت	وزن هزاردانه (g)	تعداد خورجین در بوته	تعداد دانه در خورجین	تعداد ساقه در بوته
تنش							
۵۰درصد FC	۷۲۳۱a	۱۹۴۲a	۲۶/۸۵a	۳/۷۰۳a	۸۱/۸۷a	۱۷/۸۳a	۴/۹۶a
۶۰درصد FC	۶۲۲۸b	۱۵۱۶a	۲۴/۳۴b	۲/۷۱۳a	۶۲/۷۲b	۱۷/۰۴a	۴/۰۶b
۷۰درصد FC	۵۳۴۸c	۱۴۰۴c	۲۲/۵۱c	۲/۴۱b	۴۹/۹۳c	۱۳/۴۶b	۳/۱۹c
ارقام							
شیرالی	۵۵۲۰c	۱۲۹۸c	۲۳/۶۸b	۲/۶۱b	۵۶/۳۶c	۱۵/۵۴b	۴/۰۹a
هایولا ۴۰۱	۷۱۹۹a	۱۹۴۶a	۲۷/۰۳a	۳/۰۷a	۷۴/۸۵a	۱۷/۳a	۴/۱۹a
آر.جی.اس	۶۰۵۵b	۱۴۱۸b	۲۳/۴۲b	۲/۷۴b	۶۳/۳b	۱۵/۴۹b	۳/۹۵b

در هر ستون و هر عامل میانگین های دارای حروف مشابه با استفاده از آزمون LSD در سطح احتمال ۵٪ دارای اختلاف معنی دار نیستند

جدول ۶- اثر متقابل سطوح تنش خشکی و ارقام عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه، شاخص برداشت و اجزای عملکرد دانه ارقام کلزا در شرایط تنش خشکی انتهایی در مزرعه

عملکرد بیولوژیک (kg ha ⁻¹)	عملکرد دانه (kg ha ⁻¹)	شاخص برداشت	تعداد خورجین در بوته	تعداد دانه در خورجین	وزن هزار دانه (g)	تعداد ساقه در بوته	ارتفاع بوته (cm)
شیرالی							
۵۰(درصد تخلیه رطوبتی)	۶۳۵۱c	۱۵۵۱c	۲۴/۴۰cd	۶۹cd	۱۷ab	۳/۱۳b	۱۲۷a
۶۰(درصد تخلیه رطوبتی)	۵۴۵۴e	۱۲۹۰e	۲۳/۷۰de	۵۶e	۱۶ab	۲/۴۸cd	۱۱۸b
۷۰(درصد تخلیه رطوبتی)	۴۸۵۰f	۱۰۵۲e	۲۱/۹۶fg	۴۴f	۱۴c	۲/۳۳d	۱۱۵b
هایولا ۴۰۱							
۵۰(درصد تخلیه رطوبتی)	۸۱۱۸a	۲۴۴۸a	۳۰/۰۰a	۹۸a	۲۰a	۳/۸۱a	۱۳۲a
۶۰(درصد تخلیه رطوبتی)	۷۳۲۱b	۱۹۰۶b	۲۶/۰۰b	۷۰bc	۱۸a	۲/۹bc	۱۱۷b
۷۰(درصد تخلیه رطوبتی)	۶۱۵۹d	۱۴۸۳cd	۲۴/۰۰de	۵۷e	۱۴c	۲/۵۲cd	۱۱۵b
آر.جی.اس							
۵۰(درصد تخلیه رطوبتی)	۷۲۲۳b	۱۸۲۶b	۲۵/۷۰bc	۸۰b	۱۷ab	۲/۹۷cb	۱۳۴a
۶۰(درصد تخلیه رطوبتی)	۵۹۰۸d	۱۳۲۵de	۲۲/۹۰ef	۶۲cd	۱۷ab	۲/۷۶cd	۱۱۷b
۷۰(درصد تخلیه رطوبتی)	۵۰۳۵f	۱۰۷۵e	۲۱/۳۰G	۴۹e	۱۳c	۲/۴۸cd	۱۱۴b

در هر ستون میانگین های دارای حروف مشابه با استفاده از آزمون LSD در سطح احتمال ۵٪ دارای اختلاف معنی دار نیستند

جدول ۷- تجزیه واریانس مرکب برخی صفات ارقام کلزا در شرایط تنش خشکی انتهایی در مزرعه

میانگین مربعات							منابع تغییرات
عملکرد پروتئین	عملکرد روغن	پروتئین	روغن	قطر ساقه	طول خورجین	ارتفاع بوته	
۹۲۶۱ ^{ns}	۳۱۷۳۷ ^{ns}	۱/۰۸ ^{ns}	۱/۰۱ ^{ns}	۹/۵۶ ^{ns}	۰/۱۶۳ ^{ns}	۲۱۶/۵ ^{ns}	سال
۵۱۱	۲۵۵۳	۱/۹۹	۱۱/۵	۳/۰۴۸	۰/۰۷۸	۴۰/۶	اشتباه a (تکرار در سال)
۹۷۵۶۳ ^{**}	۹۲۶۰۶۵ ^{**}	۲۳/۸ ^{**}	۱۳۱ ^{**}	۴۲/۷۳ ^{**}	۵/۷۹ ^{**}	۱۷۸۲ ^{**}	تنش
۸۱۱ ^{ns}	۳۴۶۴/۵ ^{ns}	۰/۷۸ ^{ns}	۲/۱۵ ^{ns}	۱/۴۶ ^{ns}	۰/۰۵۹ ^{ns}	۹/۶ ^{ns}	تنش × سال
۵۵۶۰ ^{ns}	۲۷۹۵۴	۴/۰۵	۱/۵	۱/۳۴	۰/۱۲۵	۱۰۴	اشتباه b
۱۵۹۲۷۸ ^{**}	۵۹۹۲۳۱ ^{**}	۱۴/۰۴ ^{**}	۵/۴ ^{**}	۰/۵۹ ^{ns}	۱/۲۵ [*]	۲۸/۹۶ ^{ns}	رقم
۸۸۴/۸ ^{ns}	۱۲۵۴ ^{ns}	۰/۰۸ ^{ns}	۰/۰۱ ^{ns}	۰/۱۶ ^{ns}	۰/۱۳ ^{ns}	۲۶/۶ ^{ns}	رقم × سال
۸۰۸۱ ^{ns}	۳۴۶۹۰ ^{ns}	۳/۳۴ [*]	۴/۸ [*]	۰/۲۵ ^{ns}	۰/۰۳۶ [*]	۴۴/۳ ^{ns}	رقم × تنش
۳۲۰/۷ ^{ns}	۱۰۹۶ ^{ns}	۰/۰۱۵ ^{ns}	۰/۱۴ ^{ns}	۱/۲۴ ^{ns}	۰/۰۰۸ ^{ns}	۳۰/۷ ^{ns}	رقم × تنش × سال
۷۵۰۴/۱	۹۷۱۲۹۴	۰/۵۸	۰/۵۸	۰/۶۲	۰/۱۴	۵۷/۱۳	اشتباه مرکب
۵/۹۱	۵/۴	۳/۸۷	۴۸	۵/۶۴	۵/۹۹	۴/۲	CV(%)

* و ** - به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱٪ و ns غیر معنی دار

طول خورجین، ارتفاع بوته، تعداد ساقه های جانبی و قطر ساقه

تجزیه واریانس مرکب دو ساله نشان داد اثر تنش خشکی روی طول خورجین، ارتفاع بوته، تعداد ساقه های جانبی و قطر ساقه غیر معنی دار بود. اثر سال و اثر متقابل سال و خشکی غیر معنی دار بود (جدول ۷). با افزایش تنش خشکی قطر ساقه کاهش یافت به طوری که میانگین قطر ساقه در اثر تنش خشکی (تخلیه رطوبتی از ۵۰ به ۷۰ درصد) از ۱۰/۲۷ به ۵/۵۷ میلی متر و ارتفاع بوته از ۱۳۱ به ۱۱۵ سانتی متر کاهش یافت که به ترتیب مقدار ۴۵/۸ و ۱۲/۲ درصد بود

(جدول ۸). ارقام مورد بررسی از نظر ارتفاع بوته و قطر ساقه با یکدیگر تفاوت معنی داری نداشتند (جدول ۸). در اثر تنش خشکی (تخلیه رطوبتی از ۵۰ به ۷۰ درصد) میانگین تعداد شاخه های فرعی از ۴/۱۲ به ۳/۲۳ و طول خورجین را از ۵/۱۴ سانتی متر به ۴/۵۳ سانتی متر کاهش یافت که به ترتیب معادل ۳۴/۵ و ۱۲/۵ درصد بود (جدول ۸). ارقام مورد بررسی از نظر طول خورجین با هم با هم تفاوت معنی داری داشتند ولی از نظر ارتفاع بوته با یکدیگر تفاوت معنی داری نداشتند (جدول ۷) و هابولا ۴۰۱ شاخه های جانبی بیش تری نسبت به دو رقم دیگر داشت (جدول ۸).

جدول ۸- مقایسه میانگین برخی صفات ارقام کلزا در شرایط تنش خشکی انتهایی در مزرعه ای

تیمارها	ارتفاع بوته (cm)	طول خورجین (cm)	قطر ساقه (mm)	روغن (%)	پروتئین (%)	عملکرد روغن (kg ha ⁻¹)	عملکرد پروتئین (kg ha ⁻¹)
تنش							
۵۰ درصد	۱۳۰/۷a	۵/۴۷a	۱۰/۲۷a	۴۴/۸۱a	۲۳/۵۰b	۸۷۳/۴۵a	۴۵۶/۸۲a
۶۰ درصد	۱۱۷/۱b	۵/۱b	۸/۸b	۴۲/۴۸b	۲۴/۳۶b	۶۴۴/۷۹b	۳۶۸/۵۱b
۷۰ درصد	۱۱۴/۸b	۴/۵c	۷/۵۷c	۴۰/۱c	۲۷/۸۱a	۴۸۱/۷۸c	۳۳۲/۹۶c
ارقام							
شیرالی	۱۱۹/۶a	۴/۷۸b	۸/۷۴b	۴۲/۱۹a	۲۶/۱۰a	۵۵۰/۰۵b	۳۳۰/۴۲b
هابولا ۴۰۱	۱۲۱/۳a	۵/۲۳a	۹/۰۵a	۴۳/۰۲a	۲۴/۹۴b	۸۶۴/۵۱a	۴۷۹/۹۴a
آر.جی.اس	۱۲۱/۷a	۵/۰۶a	۸/۸۵b	۴۲/۲۰a	۲۴/۶۵b	۵۹۸/۰۱b	۳۴۱/۸۵b

در هر ستون و برای هر عامل میانگین های دارای حروف مشابه با استفاده از آزمون LSD در سطح احتمال ۵٪ دارای اختلاف معنی دار نیستند

جدول ۹- اثر متقابل سطوح تنش خشکی و ارقام روی برخی صفات ارقام کلزا در شرایط درمزرعه

عملکرد پروتئین (kg ha ⁻¹)	عملکرد روغن (kg ha ⁻¹)	پروتئین (%)	روغن (%)	قطر ساقه (میلی متر)	طول خورجین (cm)	ارتفاع بوته (cm)	شیرالی
۳۶۵bcd	۶۹۱cd	۲۳/۵cd	۴۴/۵۱b	۱۰/۱۱a	۵/۱۷bc	۱۲۷a	۵۰ (درصد تخلیه رطوبتی)
۳۳۱cd	۵۴۲ef	۲۵/۶bc	۴۱/۸۹d	۸/۳۹d	۴/۸۷cd	۱۱۸b	۶۰ (درصد تخلیه رطوبتی)
۳۰۳d	۴۱۸g	۲۹/۱۳a	۴۰/۲e	۷/۷۳d	۴/۳۱f	۱۱۵b	۷۰ (درصد تخلیه رطوبتی)
هایولا ۴۰۱							
۵۸۳a	۱۱۲۹a	۲۳/۸۴cd	۴۶/۱۲a	۱۰/۴۵a	۵/۷۵a	۱۳۲a	۵۰ (درصد تخلیه رطوبتی)
۴۵۲b	۸۱۰b	۲۳/۷۸cd	۴۲/۵۳cd	۹/۱۷b	۵/۲۵ab	۱۱۷b	۶۰ (درصد تخلیه رطوبتی)
۴۰۳bc	۶۰۰de	۲۷/۲ab	۴۰/۴۱e	۷/۵۲e	۴/۷df	۱۱۵b	۷۰ (درصد تخلیه رطوبتی)
ار. جی اس							
۴۲۱b	۸۰۰bc	۲۳/۱۳d	۴۳/۷۹bc	۱۰/۲۴a	۵/۵۱ab	۱۳۴a	۵۰ (درصد تخلیه رطوبتی)
۳۳۱cd	۵۸۲de	۲۳/۷۹cd	۴۳/۱۴bcd	۸/۸۴c	۵/۱۷bc	۱۱۷b	۶۰ (درصد تخلیه رطوبتی)
۲۹۱d	۴۲۸fg	۲۷/۰۵ab	۳۹/۷۷e	۷/۴۷e	۴/۴۹ef	۱۱۴b	۷۰ (درصد تخلیه رطوبتی)

در هر ستون میانگین های دارای حروف مشابه با استفاده از آزمون LSD در سطح احتمال ۵٪ دارای اختلاف معنی دار نیستند

بلکه از توسعه اندام های ذخیره‌ای و شاخه های جانبی که تولید کننده خورجین ها می باشد جلوگیری به عمل آورده و بطور غیرمستقیم از طریق کاهش مواد فتوسنتزی و کاهش جایگاه توسعه خورجین ها که همان شاخه های فرعی می باشند منجر به کاهش عملکرد گیاه شد.

درصد روغن و پروتئین و عملکرد روغن و پروتئین

اثر خشکی بر درصد روغن و پروتئین دانه معنی دار بود ولی اثر سال و اثر متقابل خشکی و سال غیرمعنی دار بود (جدول ۷). تنش خشکی (تخلیه رطوبتی از ۵۰ به ۷۰ درصد) میانگین دو ساله درصد روغن را از ۴۴/۸۱ به ۴۰/۱۳ درصد کاهش و درصد پروتئین دانه از ۲۳/۵۰ به ۲۷/۸۱ افزایش داد که معادل ۱۱/۵ درصد کاهش و ۱۸/۵ درصد افزایش بود. در بین ارقام مورد بررسی هایولا ۴۰۱ و شیرالی به ترتیب بیشترین درصد روغن و پروتئین را داشتند (جدول ۸). اثر تنش خشکی بر عملکرد روغن و پروتئین در تجزیه واریانس مرکب دو ساله معنی دار بود. اثر سال و اثر متقابل سال و خشکی غیرمعنی دار بود (جدول ۶). طبق جدول مقایسه میانگین ها کاهش عملکرد روغن پروتئین دانه به ترتیب ۴۵ و ۲۷ درصد بود (جدول ۸). میانگین عملکرد روغن هایولا ۴۰۱ نسبت به دو رقم دیگر بیش تر بود. درصد کاهش روغن و افزایش پروتئین دانه به ازای هر درصد تخلیه رطوبتی از ۵۰ به ۷۰ درصد به ترتیب ۰/۵۴ و ۰/۹۳ درصد بود و همچنین عملکرد روغن و پروتئین به ترتیب ۱/۴۳ و ۲/۱۴ کاهش یافتند. در بین ارقام مورد بررسی رقم شیرالی بیشترین کاهش در درصد روغن و پروتئین در اثر تخلیه رطوبتی از خود نشان داد که نشان دهنده حساسیت آن به تنش خشکی می باشد (جدول ۹). اثر متقابل تنش خشکی با درصد روغن و پروتئین و طول خورجین معنی دار بود (جدول ۷). همانطور که در جدول ۹ نشان داده شده است با افزایش شدت تنش روند

طبق جدول ۹ به ازای هر درصد تخلیه رطوبتی از ۵۰ به ۷۰ درصد طول خورجین، ارتفاع بوته، قطر ساقه و تعداد ساقه جانبی، به ترتیب ۰/۸۳، ۰/۶۲، ۱/۴ و ۲ درصد کاهش یافتند. قطر ساقه، تعداد ساقه در بوته با کاهش ۱/۴ و ۲ درصد بیش تر از سایر مولفه های مربوط به ساقه کاهش یافتند. ارقام مورد بررسی کاهش مولفه های مربوط به ساقه مشابه یکدیگر بودند و تفاوت زیادی نداشتند (جدول ۹). دین بورگ (۱۱) گزارش نمود تعداد دانه در خورجین با طول خورجین همبستگی مثبت و معنی داری دارد. به طوری که هر چه طول خورجین بلندتر باشد، عملکرد دانه بیش تر خواهد بود. قادری و همکاران (۲۰) گزارش نمودند واکنش به کمبود آب بوسیله کوتاه و نازک تر کردن ساقه صورت می گیرد. سنگ تراش و همکاران (۲۲) گزارش نمودند تنش خشکی در کلزا منجر به کاهش قطر ساقه شد. نوری و همکاران (۱۹) گزارش نمودند بین تعداد دفعات آبیاری و ارتفاع بوته همبستگی معنی داری وجود دارد، شریف و کشتا (۲۳) گزارش نمودند بین تعداد شاخه های جانبی و عملکرد دانه کلزا همبستگی مثبت و معنی داری وجود دارد. نتایج این تحقیق نشان داد در تمام ارقام مورد بررسی با افزایش تنش خشکی ارتفاع بوته کاهش یافت، و کاهش رشد ساقه مهم ترین اثر تنش خشکی بود. در بررسی اثر تنش خشکی روی مولفه های رشد ساقه که شامل ارتفاع بوته، قطر ساقه و تعداد ساقه در بوته بودند، نتایج نشان داد بیشترین کاهش منابع ذخیره و تولید مواد فتوسنتزی در اثر تنش خشکی می باشد. تنش خشکی از طریق کندی رشد در گره ها، کاهش توسعه و دوام سطح برگ و باعث کاهش ارتفاع بوته شد. با توجه به هم زمانی رشد طولی ساقه با رشد شاخه های جانبی و توسعه خورجین ها بروز تنش خشکی در این مرحله نه تنها مواد ذخیره ای ساقه را کاهش داده

جایی که بین درصد روغن و پروتئین دانه همبستگی منفی وجود دارد، کاهش درصد روغن با افزایش درصد پروتئین همراه بود اگر چه در اثر تنش خشکی درصد پروتئین افزایش یافت ولی کاهش عملکرد دانه آنقدر زیاد بوده که افزایش پروتئین جبران کاهش عملکرد دانه را ننموده و در نتیجه عملکرد پروتئین دانه در واحد سطح نیز کاهش یافت. تنش خشکی از طریق کاهش عملکرد دانه و درصد روغن منجر به کاهش عملکرد روغن دانه شد. بنابراین در شرایط آب و هوایی خورستان با مدیریت صحیح آبیاری و تامین نیاز آبی گیاه به خصوص در مراحل انتهایی رشد که مصادف با ماه های اسفند و فروردین است و انتخاب ژنوتیپ های متحمل به خشکی و نسبتاً زودرس برای مدیریت تنش خشکی ضروری است و با مدیریت جامع امکان هدایت این تنش در جهت افزایش تولید کلزا وجود دارد.

سپاسگزاری

بدین وسیله از همکاری و مساعدت بخش اصلاح نهال و بذر مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان خوزستان به ویژه آقایان مهندس لک زاده و آینه و رییس بخش دانه های روغنی موسسه اصلاح بذر کرج آقای مهندس منصوری تشکر و قدرانی می گردد.

کاهشی در درصد روغن و طول خورجین و روند افزایش در درصد پروتئین رخ داده است. رقم هایولا ۴۰۱ هم تحت شرایط بدون تنش و هم تحت شرایط تنش خشکی درصد روغن و طول خورجین بالاتری نسبت به دو رقم دیگر داشت (جدول ۹) که حاکی از پتانسیل بالاتر این رقم نسبت به دو رقم دیگر است. رقم هایولا ۴۰۱ به ازای هر واحد افزایش شدت تنش خشکی، درصد روغن و طول خورجین آن نسبت به دو رقم دیگر کمتر بوده که حاکی از تحمل به خشکی بیشتر آن نسبت به دو رقم دیگر می باشد. حسن زاده و همکاران (۲) گزارش کردند تنش خشکی درصد روغن را از ۵۲/۱۱ درصد به ۴۷/۸۹ درصد کاهش داد. مندهام و رائو (۲۱) گزارش نمودند رفع تنش خشکی و افزایش آبیاری تکمیلی درصد روغن را از ۴۶/۳ درصد به ۴۸/۹ درصد افزایش داده است. چمپولیور و مرین (۹) گزارش نمودند تنش خشکی به خصوص از مرحله گرده افشانی تا پر شدن دانه میزان پروتئین را افزایش و درصد روغن را کاهش داد.

نتیجه گیری کلی

در جمع بندی نهایی اثر تنش خشکی روی درصد روغن منفی بوده و منجر به کاهش درصد روغن شده است. تنش خشکی انتهایی فصل که مصادف با دوره گل دهی و پر شدن دانه و همراه با درجه حرارت بالای ماه های اسفند و فروردین بوده، علاوه بر تاثیر منفی بر محتوای روغن و پروتئین، عملکرد دانه را نیز کاهش داده است. از آن

منابع

- ۱- تاندون، اچ. ال. اس. ۱۳۸۱. روش های تجزیه خاک ها، گیاهان، آب ها و کود ها. ترجمه توللی^۱ ح و الف. سمناوی: انتشارات دانشگاه شهید چمران. ۲۱۹ صفحه.
- ۲- حسن زاده، م.، ا. ح. شیرانی، م. درباغ شاهی، ب. م. نصیری و ح. مدنی. ۱۳۸۴. بررسی اثر تنش خشکی بر عملکرد و اجزای عملکرد ارقام پرمحصول کلزای پاییزه. مجله علوم کشاورزی ۲: ۲۴-۱۷.
- ۳- وفابخش، ج.، م. نصیری محلاتی، ع. کوچکی و م. عزیزی. ۱۳۸۸. اثر تنش خشکی بر کارایی مصرف آب و عملکرد ارقام کلزا. پژوهش های زراعی ایران. ۷: ۲۹۵-۳۰۲.
- ۴- صفائی چائی کار، ص.، ب. ربیعی، ح. سمیع زاده و م. اصفهانی. ۱۳۸۶. ارزیابی تحمل ژنوتیپ های برنج (*Oryza sativa L.*) به تنش خشکی انتهایی فصل. علوم زراعی ایران. ۹ (۴): ۳۳۱-۳۱۵.
- 5- Ahmadi, M. and M. J. Bahrani. 2009. Yield and yield components of rapeseed as influenced by water stress at different growth stages and nitrogen levels. American-Eurasian Journal. Agriculture. & Environment. Science. 5 (6): 755-761.
- 6- Anyia, A. O. and H. Herzog. 2004. Water-use efficiency, leaf area and leaf gas exchange of cowpeas under mid-season drought. European Journal of Agronomy, Amsterdam, 20(4):327-339.
- 7- Bray, E. A., J. Bailey-Serres, and E. Weretilnyk. 2000. Responses to abiotic stresses, In, american society of plant biologists, Rockville, MD, pp. 124 -158.
- 8- Buttar, G. S., H. S. Thind and M. S. Aujla. 2006. Methods of planting and irrigation at various level nitrogen affect the seed yield and water use efficiency in transplanted oil seed rape (*Brassica napus L.*). Agriculture. Water Management. 85: 253-260.
- 9- Champolivier, L., and A. Merrin. 1996. Effects of water. stress applied at different growth stages to *Brassica napus L. var. oleifera* on yield, yield components and, seed quality. European Journal of Agronomy 5: 153-160.
- 10- Chen, C., G. Jackson, K. Neill, D. Wichman, G. Johnson, and D. Johnson. 2005. Determining the feasibility of

- early seeding canola in the northern great plains. *Agronomy. Journal.* 97:1252–1262.
- 11- Diepenbrock, W. 2000. Yield analysis of winter oilseed rape (*Brassica napus* L.). A review. *Field Crops Research.*, 67: 35-49.
  - 12- Gunasekara, C. P., L. D. Martin, R. J. French, K. H. M. Siddique, and G. H. Walton. 2003. Effects of water stress on water relations and yield of Indian mustard (*Brassica juncea* L.) and canola (*Brassica napus* L.) 11th Australian Agronomy Conference, Geelong, Australia
  - 13- Kazi, B. R., F. C. Oad, G. H. Jamro, L. A. Jamil and A. A. Lakho. 2002. Correlation study between irrigation frequencies and brassica plant character. *Journal of Applied Sciences.* 6: 625-627.
  - 14- Mendham, N. J. and P. A. Salisbury. 1995. Physiology, crop development, growth and yield. In: Kimber, D.S. and D.I. McGregor. (Ed.). *Brassica Oilseeds: Production and utilization.* CAB International. London. pp: 11-64.
  - 15- Mailer, S., and G. M. Cornish. 1987. Effects of water stress on glicosinolate and oil contents in the rape rape (*Brassica napus* L.) and turnip rape (*B. rapa* L.) *Aust. Journal. Exp. Agriculture,* 27: 707- 711.
  - 16- Mittler, R. 2006. Abiotic stress, the field environment and stress combination. *Plant Science* 11(1):9-15.
  - 17- Mostajeran, A. and V. Rahimi-Eichi. 2008. Drought stress effects on root anatomical characteristics of rice cultivars (*Oryza sativa* L.) *Pakistan Journal of Science,* 11(18): 2173-2183.
  - 18- Nielsen, D. C. 1996. Potential of canola as a dryland crop in northeastern Colorado. *ASHS Press, Alexandria,* p. 281-287.
  - 19- Noori, S. A., H. Khalaj, A. H. Rad, I. Alahdadi, G. A. Akbari and M. R. Abadi. 2007. Investigation of seed vigor and germination of canola cultivars under less irrigation in padding stage and after it. *Pakistan Journal Biology Science.* 10(17):2880-2884.
  - 20- Qaderi, M. M., M. Kurepin, V. Leonid and R. David. 2006. Growth and physiological responses of canola (*Brassica napus*) to three components of global climate change: temperature, carbon dioxide and Drought. *physiologia plantarum* 4: 710-721.
  - 21- Roa, M. S., and N. J. Mandham. 1991. Soil plant-water relations of oilseed rape (*B.napus, B.compestris*), *Journal. Agriculture. Science.combridge.* 117:197-205.
  - 22- Sangtarash, M. H., M. M. Qaderi, C. C. Chinnappa and D. M. Reid. 2009. Differential sensitivity of canola (*Brassica napus*) seedlings to ultraviolet-B radiation, water stress and abscisic acid. *environmental and experimental* 2 :212-219.
  - 23- Sharief, A. E. and M. M. Keshta. 2006. Influence of sowing date and plant density on growth and yield of canola (*Brassica napus, L*) under salt affected soils in Egypt. *Scientific Journal of King Faisal University (Basic and Applied Sciences)* 3(1):65-78
  - 24- Taylor, A. J. and C. J. Smith. 1992. Effect of sowing date and seeding rate on yield and yield components of irrigation canola growth on a red-brown earth in South Eastern Australia, *Aust. Journal. Agriculture. Reserach.,* 7: 1629-164.
  - 25- Thomas, H. 1990. Osmotic adjustment in *Lolium perenne* L. its heritability and the nature of solute accumulation. *Annals of Botany.* 46:581-587.
  - 26- Tohidi-M, H. R., A. H. Shirani-Rad, G. Nour-Mohammadi, D. Habibi, S. A. M. Modarres-anavy, M. Mashhadi-Akbar-Boojar, A. Dolatabadian. 2009. Response of six oil seed rape genotype to water stress and hydrological application. *L Pesq. Agropec. Trop., Goiânia.* 3: 243-250.
  - 27- Walton, G., N. Mendham, M. Robertson and T. Potter. 2006. Phenology, physiology and agronomy journal of *Agronomy* 5(1)1-4.